

ХАЙНРИХ ХАЙНЕ НА МОЯТА МАЙКА

Превод от немски: Димитър Стоевски, 1947

chitanka.info

I

*Навикнал съм с глава да ходя права,
да следвам своята воля упорита;
и крал да ме погледне във очите,
не бих навел челото и тогава.*

*Но, мила майко, тук пред теб признавам:
макар да блика гордост във гърдите,
във твоята близост свидна и честита
покорна плахост често ме слетява.*

*Духът ти ли ме грабва съкровено,
духът, прозиращ всичко дързновено
и литнал към небето прояснено?*

*О, спомени за безразсъдства прежни,
ранили ти сърцето безметежно,
това сърце, възлюбило ме нежно!*

II

*В мечта безумна нявга те оставих,
решил безкрай да бродя по земята,
да търся любовта велика, свята,
и да презърна любовта в забрава.*

*Подирях я сред уличната врява,
похлопвах на колиби и палати
и трепетно простирах си ръката,
но срещнах само присмех и ненавист.*

*Безкрайно дълго за любов се лутах,
но вред остана моя глас нечут и
във къщи болен, мрачен се завърнах.*

*Но ето, тук яви се ти пред мене
и, ах, във твоя поглед отразена
оназ любов жадувана аз зърнах.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.